

Journal of the Hellenic Veterinary Medical Society

Vol 31, No 1 (1980)

Υπεύθυνοι σύμφωνα με το νόμο

ΙΣΤΟΚΤΗΤΗΣ: ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΚΤΗΝΙΑΤΡΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ

Επιστημονικό Συμβούλιο άνευνοσημένο, άριθ. άποφ. 5410/19.2.1975

Προεδρεύοντες: Αθήναι.

Πρόεδρος γιά τό έτος 1979:

Κων. Τυρλιούδης

ΕΚΔΟΤΗΣ: Έκδόεται όπό αίρετής πενταμελής συντακτική έπιτροπή (Σ.Ε.) μέλών τής Ε.Κ.Ε.

ΥΠ/ΝΟΣ ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ: Ο Πρόεδρος τής Σ.Ε. Ασκής Ερίσταθίου, Ζαλόκοστα 30, Χαλάνδρι. Τηλ. 6823459

Μέλη Σν/κής Έπ:

Χ. Παππούς
Α. Σαμένης
Ι. Δημητριάδης
Α. Σαροβάνος

Στοιχειοθέσια - Έκτύπωση:

ΕΠΤΑΛΟΦΟΣ Ε.Π.Ε.

Άριθμοί 12 - 16 - Αθήναι
Τηλ. 9217513 - 9214820

ΤΟΠΟΣ ΕΚΔΟΣΕΩΣ: Αθήναι

Ταχ. Διεύθυνση:

Ταχ. θυρίδ 546
Κεντρικό Ταχυδρομείο
Αθήναι

Συνδρομιαί:

Έτησια έσωτερικού	δρχ.	300
Έτησια έξωτερικού	*	450
Έτησια φοιτητών ήμεδαπής	*	100
Έτησια φοιτητών άλλοδαπής	*	150
Τιμή έκδοτου τεύχους	*	75
Ίδρύματα κλπ.	*	500

Address: P.O.B. 546
Central Post Office
Athens - Greece

Redaction: L. Ffstathiou
Zalokosta 30,
Halandri
Greece

Subscription rates:
(Foreign Countries)
\$ U.S.A. 15 per year.

Δελτίον

ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ
ΚΤΗΝΙΑΤΡΙΚΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ

ΤΡΙΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΗ
ΠΕΡΙΟΔΟΣ Β
ΤΟΜΟΣ 31
ΤΕΥΧΟΣ Ι

ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ - ΜΑΡΤΙΟΣ
1980

Bulletin

OF THE HELLENIC
VETERINARY MEDICAL SOCIETY

QUARTERLY
SECOND PERIOD
VOLUME 31
No 1

JANUARY - MARCH
1980

Έπιταγές και έμβάσματα άποστέλλονται έπ' όνόματι κ. Στ. Μάλαρη Κτην. Ίνστ. Ίγυεινής και Τεχνολογίας Τροφίμων, Ίερά όδοσ 75, Τ.Τ. 303 Αθήναι.

Κινητική του ίππου στην ελληνική γλυπτική

M. ΧΙΔΙΡΟΓΛΟΥ

doi: [10.12681/jhvms.21432](https://doi.org/10.12681/jhvms.21432)

Copyright © 2019, M. ΧΙΔΙΡΟΓΛΟΥ

This work is licensed under a [Creative Commons Attribution-NonCommercial 4.0](https://creativecommons.org/licenses/by-nc/4.0/).

To cite this article:

ΧΙΔΙΡΟΓΛΟΥ Μ. (2019). Κινητική του ίππου στην ελληνική γλυπτική. *Journal of the Hellenic Veterinary Medical Society*, 31(1), 31–32. <https://doi.org/10.12681/jhvms.21432>

ΔΙΑΦΟΡΑ ΘΕΜΑΤΑ MISCELLANEOUS

ΚΙΝΗΤΙΚΗ ΤΟΥ ΙΠΠΟΥ ΣΤΗΝ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΓΛΥΠΤΙΚΗ

Υπό

Μ. ΧΙΔΙΡΟΓΛΟΥ*

Σε κάθε ζωντανό δν, ή έκφραση, ή όμορφιά τῶν μορῶν τῆς στάσεως συμπληρώνεται μέ τήν έκφραση καί τήν όμορφιά τῆς κινήσεως. Στά τετράποδα ειδικότερα, ή κίνηση τῶν μελῶν στό βάδισμα ή τό τρέξιμο τραβάει περισσότερο τήν προσοχή μας.

Δύο κατηγορίες ανθρώπων εἶχαν ένδιαφέρον νά γνωρίσουν αὐτή τή κίνηση στόν ἵππο: οἱ ἐπιστήμονες καί οἱ καλλιτέχνες. Οἱ πρῶτοι γιά νά ἐπιλύσουν όρισμένα προβλήματα ζωϊκῆς μηχανικῆς, οἱ δεύτεροι γιά νά ἀναπαράγουν τήν κίνηση όσον τό δυνατό πιό πιστά μέ τόν χρωστήρα ή τήν γλυφίδα. Ἐ οὐ καί ή ἀναζήτηση μεθόδων ή ἐπιστημονικῶν ἐπινοήσεων ἱκανῶν νά ἀποσυνθέσουν τήν κίνηση αὐτῆς ή ἄλλης στάσεως.

Ἐπάρχουν διάφορα μέσα γιά νά ἀποτυπώσουμε «βῆμα πρὸς βῆμα» τίς στάσεις τοῦ ἵππου. Τά κυριώτερα εἶναι αὐτά πού χρησιμοποιοῦν τίς αἰσθήσεις τῆς ἀκοῆς καί τῆς όράσεως, δηλαδή τοὺς ἤχους πού συλλαμβάνει τό αὐτί καί τά ἀχνάρια πού ἀντιλαμβάνεται τό μάτι. Αὐτές οἱ δύο μέθοδοι ἦσαν ή ἀφετηρία τῆς ἀναπαραστάσεως τοῦ καλπασμοῦ στήν Ἐλληνική Γλυπτική.

Ἡ ταχεία αὐτή κίνηση πού τά στοιχεῖα της, πολύ δύσκολα διαχωρίζονται, ἦταν τό κατ' ἐξοχήν θέμα προτιμήσεως, ἀκριβῶς λόγω τῆς ἀσύγκριτης έντάσεώς της. Μένουμε δε έκθαμβοι μέ τή τέλεια σύμπτωση ἀνάμεσα γλυπτῶν τοῦ Παρθενῶνα καί φωτογραφικῶν ἀπεικονίσεων σέ ζωντανή λήψη.

Τό ἐξασκημένο μάτι τοῦ μεγάλου ἀγαματοποιοῦ ἀποσύνθεσε μονομιᾶς τίς κινήσεις τοῦ καλπασμοῦ καί όλο τό μηχανισμό.

Ἐο καλπασμός ἀποδόθηκε στίς διάφορες τέχνες τῆς ἀρχαιότητας σχεδόν μέ μόνιμο σχῆμα: Τά τέσσερα μέλη τεντωμένα καί παράλληλα ἀνά δύο, μόνο οἱ παραλαγές παρεμβαίνουν γιά νά ἐξάρουν λίγο ή πολύ αὐτή τήν έκταση καί αὐτό τόν παραλληλισμό.

Στίς ἀρχαίες ἀπεικονίσεις τοῦ καλπασμοῦ μπορούμε νά παρατηρήσουμε ότι:

1. Ἐ τέχνη, ἀρχαία ή σύγχρονη, εὐρωπαϊκή ή ἀσιατική δημιούργησε τέσσερα μοτίβα καλπασμοῦ.

2. Μόνο ένα τέτοιο μοτίβο, αὐτό τῶν ἵππων τοῦ Παρθενῶνα, μέ τό ένα πόδι στό ἔδαφος, ἀντιστοιχεῖ σέ φωτογραφική πραγματικότητα.

* Ἰνστιτούτο Κτηνοτροφικῆς Ἐρευνας Ἐπ. Γεωργίας Καναδά.

3. Τὸ μοτίβο τοῦ συμμαζεμένου καλπασμοῦ (μέλη λίγο-πολύ διπλωμένα κάτω ἀπὸ τὸ σῶμα) ἦταν ἄγνωστο στὴν τέχνη μέχρι τῆς ἐμφάνισως τῆς φωτογραφίας.

4. Τὸ μοτίβο τοῦ «ἰπτάμενου καλπασμοῦ» δὲν ἀντιστοιχεῖ στὴν πραγματικότητα, δὲν εἶναι παρὰ ἓνα σύμβολο. Ἐπομένως, ἐπινοήθηκε κάποτε (ἀπὸ τοὺς Αἰγίους) καὶ κάθε τέχνη πού τὸ χρησιμοποιεῖ ἔχει ὑποστεί τὴν ἐπίδραση τοῦ πολιτισμοῦ πού τὸ ἐπινόησε.

Πολλοὶ καλλιτέχνες, ἀρνούμενοι τὴν ἐπικουρεία πού τοὺς προσφέρει σήμερα ἡ φωτογραφία, συνεχίζουν νὰ ἐμμένουν σὲ ἀπηρχαιωμένους καὶ συμβατικούς τρόπους πού ὑπερίσχυσαν ἀπὸ αἰῶνες! Μπρὸς σ' αὐτὸ τὸ διάζωμα τοῦ Παρθενώνα καὶ τόσων ἄλλων σύγχρονων ἔργων ἐξίσου διάσημων ὅσον καὶ ἐπιστημονικὰ ἀληθῶν, εἶναι δυνατὸ νὰ ὑποστηρίξουμε πλέον ὅτι, στὴν ἀπειράριθμη ποικιλία τῶν στάσεων πού παρέχει ἡ δύση, δὲν ἀνταποκρίνεται καμιά στὶς αἰσθητικὲς ἀπαιτήσεις τῶν συνθέσεων καὶ στὴν ἀπαραίτητη ἄρμονία τῶν περιγραμμάτων; Εἶναι δυνατὸ νὰ ὑποστηρίξουμε ὅτι ἡ ποικιλία καὶ ἡ ἀληθοφάνεια δὲν συναντιῶνται πούθενά καὶ ὅτι μόνο ἡ φαντασία τῶν καλλιτεχνῶν γνωρίζει νὰ ἐφευρίσκει, ἔξω ἀπὸ τὴν πραγματικότητα, τὰ κατάλληλα στοιχεία γιὰ νὰ δώσει τὴν ἐντύπωση τοῦ ἀληθινοῦ;

Χωρὶς τὸ σφικτὸ δέσιμο μὲ τὴν πραγματικότητα, κανένα καλλιτεχνικὸ ἔργο δὲν ἔχει διάρκεια. Φαίνεται σήμερα σὰν αὐτονόητη ἀλήθεια ὅτι, γιὰ τὴν ἀναπαράσταση τῆς κινήσεως καὶ γιὰ ὅλα τὰ ἄλλα, ὁ καλλιτέχνης πρέπει νὰ ἔχει πλήρη ἐλευθερία, μὲ μόνον περιορισμὸ νὰ μὴ παραβιάζει τοὺς νόμους τῆς φύσεως. Κανεὶς δὲν ἀμφισβητεῖ στὸν καλλιτέχνη πού ἐπιθυμεῖ νὰ ἐξάρει ἓνα χαρακτήρα, τὸ δικαίωμα νὰ ὑπερβάλλει τὴ σφοδρότητα τῆς κινήσεως, ὅταν οἱ κινήσεις δὲν ἔρχονται σὲ φανερὴ ἀντίθεση μὲ τοὺς στοιχειώδεις νόμους τῆς φυσιολογίας. Κανεὶς δὲν ἀκπλήσσει λόγου χάρις ὅταν ὁ Φειδίας παραβιάζει τὴ προβολὴ τοῦ μυὸς γιὰ νὰ δώσει ἔμφαση στὴν καταβαλλόμενη ἐνέργεια, διότι ἡ αἴσθησις τῆς ἄρμονίας καὶ τῆς ἰσορροπίας δὲν τοῦ διαφεύγουν ποτὲ.

Στὴν πομπὴ τῶν Μεγάλων Παναθηναίων, ἡ παρέλαση τῶν ἀρμάτων καὶ οἱ ἵπποι καταλαμβάνουν σημαντικὴ θέση. Ἡ ἀκολουθία αὐτὴ, προχωρώντας κατὰ κύματα συνωθούμεθα καὶ ταραγμένα, φαίνεται νὰ κινεῖται σὲ ἰδανικὴ ἀτμόσφαιρα κάτω ἀπὸ ἓνα οὐράνιο θεσπέσιο φῶς.

Οἱ ἵπποι, ἀναπαριστάμενοι μὲ ὀρμητικὸ καλπασμὸ παρ' ὅτι τέλεια ἰσορροπημένο, ἔχουν τὰ μέλη σὲ θέση τριποδίας (Canter). Μετὰ τὸν Φειδία, ὅλοι οἱ δυτικοὶ καλλιτέχνες, γιὰ νὰ ἀναπαραστήσουν τὸν καλπασμὸ, θὰ ξαναπάρουν τὸ ἀρχαῖο πρότυπο τῆς ἀνορθώσεως σὲ ἑκτασὴ ἢ τῆς ἀνορθώσεως σὲ κάμψη.

Μετάφραση Γαλλικοῦ κειμένου

ὑπὸ Χ. Παπποῦ